

מסופר כי קבוצת יהודים שעלו מהעיר בגדד, עלו להקביל את פני הגאון ר' שלמה אלישיב, זצ"ל, מחבר ספר "הלשם", בתורת הסוד, במעונו בירושלים. לאחר ששיחרו פניו, שאלם למטרת בואם.

והשיבוהו שמוצאם מהעיר בגדד ובהיותם שם נקראו לפתע אל ר' יוסף חיים בעל הבן איש חי זצ"ל. כשנכנסו לביתו הופתעו לראותו לבוש בגדי שבת, שולחנו ערוך, והנרות דולקים, וכששמחה עצומה נסוכה על פניו הזמינם להסב עמו לסעודה. לשאלתם לשמחה מה זו עושה? השיבם שאור גדול התגלה בעולם! ותוך כדי דבורו הוציא את ספר "הלשם", והסביר להם את ערכו.

הביט בהם בעל הלשם ארוכות והפטיר - הגעתם מאוחר מדי!
לפליאתם הסביר - רציתי להדפיס חלק נוסף מהלשם, אך סברתי שממילא אין איש בדור היכול להבין את הדברים. ברם אילו ידעתי את את אשר סיפרתם לי מהבן איש חי, הייתי מסיק שלפחות יש אדם אחד בעולם המבין את הכתוב, והדבר היה מעודדני להדפיס את החלק השני. אך כעת זקנתי ואין הדבר בכוחי עוד.